SVERIGES RIKSDAG

Motion till riksdagen 2026/27:2613

av Caroline Schmidt och Helena Vilhelmsson (båda C)

Från strategi till handling – stärkt arbete mot våld i nära relationer

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utveckla och konkretisera det befintliga nationella arbetet mot våld i nära relationer genom tydligare ansvarsfördelning, tidsramar och uppföljning av beslutade åtgärder och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stärka länsstyrelsernas uppdrag att samordna och följa upp regionala handlingsplaner mot våld i nära relationer i samverkan med kommuner, regioner, Polismyndigheten och civilsamhället och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utveckla en enhetlig och regelbunden uppföljning av hur beslutade åtgärder mot våld i nära relationer genomförs på regional och lokal nivå, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

Motivering

Mäns våld mot kvinnor och våld i nära relationer är ett allvarligt samhällsproblem. I Gävleborg har flera kvinnor under senare år dödats av män som de haft en nära relation till. Bakom varje fall finns en människa, anhöriga och ofta barn som drabbas för livet.

Samhället måste göra allt som står i dess makt för att förebygga våldet, upptäcka varningssignaler och skydda den som är utsatt.

Regeringen har beslutat om en nationell strategi för perioden 2026–2035 och det finns sedan tidigare ett nationellt åtgärdsprogram. Det är viktiga utgångspunkter, men arbetet behöver utvecklas så att beslutade insatser också genomförs och följs upp.

Det måste tydligt framgå vem som ansvarar för varje åtgärd, när den ska vara genomförd och hur resultatet ska följas upp.

Länsstyrelserna har redan ett regionalt samordningsansvar. Det arbetet behöver stärkas så att samverkan mellan kommuner, regioner, polis, socialtjänst, kvinnojourer och andra berörda aktörer leder till konkreta och uppföljningsbara insatser.

Särskild vikt behöver läggas vid tidig upptäckt av våld, riskbedömningar, skydd för våldsutsatta och åtgärder mot våldsutövare.

Det bör finnas en regelbunden redovisning av vilka insatser som faktiskt har genomförts, vilka resultat som uppnåtts och vilka brister som behöver åtgärdas.

Gävleborgs erfarenheter visar betydelsen av ett långsiktigt och samordnat arbete. Men behovet av tydlig ansvarsfördelning och uppföljning gäller hela Sverige.

Det räcker inte att besluta om strategier och åtgärdsprogram. Vi måste också säkerställa att insatserna genomförs, följs upp och leder till verklig förändring.

Caroline Schmidt (C) *Helena Vilhelmsson (C)*